

Stoffel geen doorsnee basset!!

Het is begin oktober 2009 en in de Seasons staat een artikel over de Stichting Basset Herplaatsen. En dit artikel sprak ons aan. In een asiel kunnen ze vaak niks of erg weinig over de hond vertellen, maar bij de Stichting konden ze dit wel. Een week goed over nagedacht en op de site gekeken, internet afgespeurd wat voor soort hond is het, hondenboeken nagelezen en overal waar we terecht kwamen staat als karaktereigenschap: Rustig, nooit agressief of terughoudend. Aanhankelijk. Stoffel stond op de site, we zagen hem en waren verkocht. Op de foto die op de site geplaatst was, kon je aan zijn ogen zien: dit is een hond met pit. Had ik het maar nooit gedacht...

Contact opgenomen met Bianca. Ja, Stoffel was nog vrij, maar hij had wel een triest verleden en was getraumatiseerd.

Bianca vertelde ons, dat Stoffel was mishandeld door kinderen. Kinderen hadden op zijn rug staan springen. Daarbij had hij last van voernijd. Stoffel kon daardoor ook niet bij kinderen geplaatst worden. Hij kwam van oorsprong uit Tsjechië, is naar België vervoerd en daar terechtgekomen bij een wat oudere vrouw. Meer was er niet over hem bekend.

Na 7 maanden werd Stoffel door Bianca opgehaald uit België en heeft daar een dag doorgebracht. 's-Avonds laat is hij door Kees opgehaald en meegenomen, Stoffel verbleef bij hun in opvang totdat zich een nieuwe baas meldde.

Op vrijdag was het besluit genomen, wij gingen Stoffel halen. Helaas, we moesten wachten op de castratie en daarna of het vertrouwd was om Stoffel mee te nemen. Bleef hij van de hechtingen af? Gelukkig wel. Contact opgenomen met het gastgezin en afgesproken dat, als alles goed ging, wij Stoffel op woensdag 21 oktober 2009 op zouden halen. Zo is het ook gelopen.

Foto stoffel in de opvang

We kwamen in het gastgezin binnen, mijn moeder werd door alle honden warm onthaald en ook door Stoffel. Totdat ik binnen kwam, al luid blaffend verdween Stoffel onder de tafel. Haren omhoog en doorblaffend. Ik was zo eng. Na één kop koffie ging Stoffel naar mijn moeder, die was zo lief... Kortom, er was een klik, niet met mij, maar wel met haar. Nadat we door het gastgezin zeer gastvrij onthaald waren en helemaal bijgepraat werden, konden we naar huis vertrekken.

Wederom voor Stoffel een lange rit van 3 uur. Kees had Stoffel nog uitgelaten en kwam bij de auto, Stoffel stapte in of hij nooit anders deed. Mijn moeder achterin met Stoffel en dat was geweldig. Stoffel ging half op haar schoot liggen en is daar tot Lelystad niet meer vanaf gekomen. Af en toe opkijkend, maar wel zich helemaal gevend aan haar.

In Lelystad een tussenstop. Stoffel plassen en wij een kop koffie. Het was voor ons nog een rit van 1½ uur naar huis en hoe zindelijk was Stoffel? Vandaar de tussenstop. Hij liep daar rond op het gras of hij volkomen bij ons hoorde!

Eenmaal thuis gekomen stapte Stoffel uit bekeek alles, en het zag ernaar uit dat het hem wel beviel. In huis lagen al speeltjes en wij hadden zijn mand meegekregen met voerbakken en een speeltje van hemzelf. Mand in de gang geplaatst en Stoffel ging alles bekijken in huis en buiten. Na een lange dag is hij in zijn mand gaan liggen en lekker knorren. De volgende dag de mand naar de woonkeuken verplaatst, want hij voelde zich echt niet op zijn gemak, dat kon je zien, en dit was een schot in de roos. Meneer had zijn plek in de keuken gevonden.

Zo zijn we de eerste 14 dagen doorgekomen. Het enige wat we merkten was voernijd en meer niet. Je kon niet bij zijn bak in de buurt komen, geen water verschonen en heel moeilijk eten geven. Het voer moest in zijn bak gegooid worden want de bak konden we er niet uithalen. Als zijn bak afgewassen moet worden, gebeurde dit als Stoffel buiten was. Als hij al speelde of op een botje knaagde, kwam het op ons over als erg onrustig gedrag. Hij knaagde aan zijn bot maar keek bijna elke 2 seconde of niemand hem kwaad deed. Zeer onrustig en vreemd gedrag voor een hond van 7 maanden.

Na 14 dagen bij ons gewoond te hebben kwam bij Stoffel zijn ware aard naar boven! Zijn angsten en zijn agressie! Met zijn angsten konden we wel leven, maar met zijn agressie? Dit was ineens een totaal andere hond, zo'n hond staat nergens beschreven! We konden ineens, als het donker werd (zijn mand staat in de woonkeuken) geen stoelen meer onder de tafel zetten (schuiven), hij hing of letterlijk in de stoelen of in onze benen of voeten. Niet meer aan zijn speelgoed of botjes komen, zijn mand niet benaderen. Hij bijt zich zo vast, dat er bij ons bloed vloeit of hij amper nog los kan komen van een deur, stoel of iets dergelijks. Ondertussen, na een jaar, hebben er al drie bijtincidenten plaatsgevonden (van niet zo ernstig tot zeer ernstig).

Na elk bijtincident contact opgenomen met Bianca. Zij gaf ons de keus, Stoffel houden of weer herplaatsen. Wij besloten door te gaan met Stoffel en hem eerst vertrouwd laten worden met de omgeving, het huis waar hij in woont, mensen die over de vloer komen, nieuwe dingen laten ervaren e.d. en daarna te gaan trainen met hem.

Op het trainingsveld

In mei 2010 heb ik de moed opgepakt om met Stoffel te gaan trainen voor het diploma G&G A – combi. Combi houdt in, het is het officiële G&G A diploma, maar hier zit een stukje behendigheid in. Kattenloop, tunnel, band en paaltjes. Wat moet je als baas een geduld hebben! We zijn gaan trainen bij KC Friesland en onze cursusleidster, Gerda Metus, heeft het geduld en de lol om met ons om te kunnen gaan. Ik heb voordat wij gingen trainen, aangegeven wat voor verhaal er achter Stoffel zat en toch zijn wij welkom. De trainingen gaan niet elke week goed, soms is hij bang, soms is hij dwars, soms is het...?? Ondanks, dat ik berengeduld moet hebben, zijn we inmiddels geslaagd voor het diploma G&G A – combi en hebben het examen in 1 keer behaald. Vanaf begin oktober zijn we aan het trainen voor G&G B – combi en dit examen gaan we niet halen. Hiervoor zullen we nog vele lessen moeten volgen. Maar Stoffel gaat het steeds leuker vinden, heeft er veel plezier in en dat is het belangrijkste.

Leren dat je door de tunnel moet ipv de baas.

Er zijn ook vele goede dingen die we moeten vermelden. Die "basset eigen" zijn, maar op Stoffel niet van toepassing! Hij haalt geen vuilnisbakken overhoop. Je kunt eten op het aanrecht laten liggen of op de eettafel zonder dat hij van alles uithaalt om het te stelen.

Hij kan een paar uur alleen gelaten worden zonder de hele buurt bij elkaar te huilen. Hij vindt autorijden geweldig (in het donker minder leuk). Hij zwemt niet en laat fazanten, hazen en alles wat nog meer in de tuin leeft, lopen zonder aan te vallen. Hij kwijlt niet zo vaak. In de modder rollen houdt hij niet van. Hij is niet hyperactief en als hij zijn vrolijke broek aan heeft, kun je erg met hem lachen! Als hij Zoef de Haas wil spelen kan hij een snelheid ontwikkelen..., dit is niet meer te belopen, amper bij te houden op de fiets!! Hij is erg schoon en houdt zelfs zijn oren redelijk schoon!

En om terug te komen op de kinderen die op zijn rug hebben staan springen? Stoffel heeft mijn bril opgegeten. Naar de dierenarts en foto's laten maken, om te kijken of hij geen verstopping, verwonding had. Gelukkig niet. Door deze foto's was ook zijn hele ruggenwervel zichtbaar en heel fijn, geen enkele beschadiging te zien. Wat waren wij opgelucht!

Leren hoe je door een band springt

Nu, een jaar later kunnen we zeggen, we zijn er nog niet maar zien heel langzamerhand een gedragsverandering plaatsvinden. Hij wordt minder agressief, vrolijker en actiever. We hebben dit bereikt door geduld te hebben, ons dagelijks ritme aan te passen, een cursus te volgen, en de gulden middenweg te zoeken. Ik hoop dat bassetbezitters die zich herkennen in bovenstaand stuk, vol blijven houden, met liefde, beleid en geduld. Toekomstige bassetbezitters die het treffen een hond op te nemen met kenmerken zoals Stoffel, wens ik sterkte, maar zet vooral door!

Ter afsluiting willen wij alle medewerkers van de Stichting bedanken voor hun support! Hun medeleven en het geduld om af en toe alle ongein die wij berichten aan te horen en daarbij ook proberen om een oplossing te bedenken.

Verder wil ik KC Friesland bedanken, in dit geval speciaal Gerda Metus en Hendrika Muschter voor al hun geduld en het meedenken zowel met baas als hond. Vooral de vrijheid die wij krijgen om te trainen en leuke dingen te doen. Fijn dat de trainingen zo ongedwongen gaan zodat Stoffel het leuk blijft vinden.

Daarnaast wil ik Joyce Muschter hartelijk bedanken voor de foto's die zij gemaakt heeft en die bij dit herplaatsverhaal geplaatst zijn.

Jane en Astrid.